

Doctorul ucigas George Henry Lamson: investigarea crimelor

La 4 decembrie, inspectorul Fuller examina camera defunctului si lua cu sine resturile de prajituri, sherry-ul si zaharul. Inspectorul Butcher de la Scotland Yard, care promise sarcina sa-l aduca pe Lamson, nu putu sa constate decat ca acesta plecase cu adevarat in Franta. In aceeasi zi un farmacist, care citise in ziar circumstantele mortii lui Percy, se prezenta la politie. Fiind preparator la farmacia "Allen and Harbury" situata pe Lombard Street, si-a adus aminte ca a vandut, pe data de 24 noiembrie, 2 g de atropina lui Lamson, care, pentru a putea obtine acest toxic, s-a legitimat. Preparatorul a verificat ca Lamson figura in anuarul medicilor practicieni.

Subintendentul sef Williamson, informat de aceasta circumstanta, trimise imediat, pe sergentul Moser la Paris, pentru a aresta pe fugar. Insa, mai inainte ca Moser sa fi ajuns la Paris, Lamson, reintors la Londra, isi facu aparitia - spre stupefactia lui Butcher - in birourile Scotland Yard-ului. Doctorul declara ca, indignat de insinuarile presei, el s-a reintors in Anglia spre a-si dovedi nevinovatia. Aflat in mod vizibil sub efectul morfinei, el parea foarte excitat. Dupa arestare! Butcher descoperi in valiza sa o carte stiintifica in care se descria actiunea pe care o exercitau otravurile vegetale asupra organismului uman.

In Anglia, examenele toxicologice, chiar si experientele efectuate de catre "patologisti" si medici legisti, se faceau in aceea vreme pe baza autorizatiei procurorului. In general se incredinta aceste analize medicilor legisti sau profesorilor de chimie specializati in problema otravurilor. De aceasta data, au fost desemnati Dupre si dr. Thomas Stevenson. Succesorul profesorului Alfred Taylor dupa anul 1878 la spitalul Guy, doctorul Stevenson, fiul unui fermier din Yorkshire, era cunoscut ca un conservator incarnat, care se tinea departe de orice noutate. Desi folosea aparate invecchite, se facuse remarcat, in cursul catorva procese de otravire, prin exactitatea muncii si isi adusese cu succes aportul la solutionarea mai multor cazuri deosebit de complicate.

La 8 decembrie Stevenson si Dupre au supus analizei resturile prajiturii, sherry-ul si zaharul si, urmand procedeul lui Stass, au preparat extracte din ficat, rinichi, vezica, splina, stomac si continutul acestuia. Reactiile chimice indicau prezenta in aceste materiale a unei slabe cantitati de morfina ; foarte neinsemnata pentru a provoca moartea, ea provenea - aceasta era explicatia dr. Stevenson - de la injectiile facute de dr. Littae. In schimb, extractele nu prezentau nici cea mai mica urma de atropina care, dupa declaratiile farmacistului, a fost vanduta lui Lamson. Stevenson, cunoscut pentru extraordinara sa capacitate de a recunoaste otravurile dupa gust, s-a decii atunci sa recurga la aceasta veche metoda de identificara, care i-a permis sa constate prezenta aconitinei. In timpul cand el a facut aceasta descoperire nu stia inca faptul ca "preparatorul" de la farmacia "Allen and Harbury" a venit din nou la Scotland Yard, pentru a rectifica declaratia sa : la 24 noiembrie el vanduse lui Lamson nu atropina ci 2 g de... aconitina !

Utilizand, fara sa obtina vreun rezultat, toate procedeele chimice destinate sa descopere alcaloizii, stiind ca nu se cunoaste inca un reactiv capabil sa evidentieze aconitina, Stevenson a urmat exemplul lui Tardieu. Injecta deci la cativa soareci albi aconitina, iar la altii extracte facute din

organele lui Percy. Dupa 30 de minute, toti soarecii, atat cei din prima categorie cat si cei din a doua, au murit avand simptome asemanatoare, dintre care cel mai frapant era starea de agitatie. Abia termina Stevenson aceasta experienta, cand intelese greseala pe care a facut o "preparatorul farmaciei" cand a facut prima sa declaratie intrucat aconitina se vindea sub forme foarte variate, toxicologul a reinceput cercetarile, utilizand de asta dati produsul preparat la farmacia "Allen and Harbury". De asta data, simptomele manifestate de soareci erau absolut identice.

Stevenson a demonstrat de asemenea ca era foarte usor de introdus cateva miligrame de otrava in capsula, apoi de a se adauga, sub privirile martorilor, putin zahar cu scopul de a se masca gustul specific al acestui alcaloid. La 11 mai, in a patra zi a procesului Lamson, Stevenson si Dupre au prezentat toate aceste probe tribunalului.